

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 97/2013-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 13. februára 2013 predbežne prerokoval sťažnosti súdneho exekútora JUDr. R. K., B., zastúpeného Advokátskou kanceláriou F., s. r. o., B., konajúcou prostredníctvom advokáta JUDr. B. F., vo veci namietaného porušenia základných práv na súdnu ochranu, spravodlivý proces a nediskriminačnú ochranu majetku zaručených čl. 46 ods. 1, čl. 20 ods. 1 a čl. 12 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Žilina vo veciach vedených pod sp. zn. 24 Er 2994/2010, sp. zn. 24 Er 3952/2011, sp. zn. 33 Er 2499/2012, sp. zn. 24 Er 3696/2011 a sp. zn. 24 Er 4289/2006 a takto

r o z h o d o l :

1. Veci vedené pod sp. zn. Rvp 13460/2012 až sp. zn. Rvp 13464/2012 s p á j a na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 13460/2012.

2. Sťažnosti JUDr. R. K. o d m i e t a pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) boli 29. októbra 2012 doručené sťažnosti súdneho exekútora JUDr. R. K. (ďalej len „sťažovateľ“ alebo „súdny exekútor“) vo veci namietaného porušenia jeho základných práv na súdnu ochranu, spravodlivý proces a nediskriminačnú ochranu majetku zaručených čl. 46 ods. 1, čl. 20 ods. 1 a čl. 12 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Žilina vo veciach vedených pod sp. zn. 24 Er 2994/2010, sp. zn. 24 Er 3952/2011, sp. zn. 33 Er 2499/2012, sp. zn. 24 Er 3696/2011 a sp. zn. 24 Er 4289/2006.

2. Súdny exekútor ako orgán a nositeľ verejnej moci však nie je aktívne legitimovaný na podanie ústavnej sťažnosti proti postupu a rozhodnutiu príslušného exekučného súdu (tiež ako orgán verejnej moci) tak, ako to ústavný súd vyslovil už v stovkách rozhodnutí (napr. I. ÚS 478/2011, I. ÚS 480/2011, I. ÚS 137/2012, I. ÚS 189/2012, I. ÚS 208/2012 ap.), na čo senát v podrobnostiach celkom odkazuje.

3. Ústavný súd s poľutovaním konštatuje, že v týchto prípadoch sa nenaplnil úmysel a očakávanie zákonodarcu, ktorý ustanovil nutnosť zastúpenia účastníka advokátom v konaní pred ústavným súdom s nádejou, aby tento advokátsky primus zamedzil bezúčelnému podávaniu ústavných sťažností, pravda, ak ním nie je snaha advokáta o získanie materiálnych prostriedkov (odmeny) bez ohľadu na to, že taký postup náš ústavný poriadok neumožňuje; to už je vecou etickou (advokáta) či príslušných daňových orgánov vo vzťahu k „výdavkom“ exekútora.

Z uvedených dôvodov po spojení vecí [§ 112 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 31a zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“)] ústavný súd sťažnosti sťažovateľa odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. februára 2013